

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **Miasta S. W. – Zarządu (...)** z siedzibą w W.

przeciwko **Z. B.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Z. B. na rzecz powoda Miasta S. W. – Zarządu (...) z siedzibą w W. kwotę 540,80 złotych (pięćset dziesięć złotych osiemdziesiąt groszy), w tym: kwotę 270,40 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 20 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 270,40 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 25 października 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Z. B. na rzecz powoda Miasta S. W. – Zarządu (...) z siedzibą w W. kwotę 300 złotych (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 złotych (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Dnia 13 maja 2015 roku powód Miasto S. W. – Zarząd (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego Z. B. kwoty 540,80 złotych, w tym: kwoty 270,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 20 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 270,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 25 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w uzasadnieniu wskazując, iż pozwany Z. B. w dniu 05 września 2014 roku i w dniu 10 października 2014 korzystał z komunikacji miejskiej należącej do powoda nie posiadając ważnego dokumentu przewozu.

Zarządzeniem z dnia 22 września 2015 roku ustanowiono kuratora dla pozwanego Z. B., którego miejsce pobytu nie jest znane.

Oświadczeniem złożonym na rozprawie w dniu 22 stycznia 2016 roku kurator oświadczył, iż podejmowane przez niego czynności nie doprowadziły do ustalenia aktualnego miejsca zamieszkania pozwanego Z. B., nie zakwestionował on jednakże zasadności złożonego pozwu ani wiarygodności dołączonych do niego dokumentów, niemniej jednak wniósł o oddalenie przedmiotowego powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 05 września 2014 roku Z. B. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii numer (...) należącym do Zarządu (...) z siedzibą w W.. Na trasie pomiędzy przystankami oznaczonymi jako Zajezdnia (...) i (...) o godzinie 00:37 miała miejsce kontrola biletów.

Z uwagi na brak ważnego dokumentu przewozu, Z. B. otrzymał od kontrolera biletów wezwanie do zapłaty za przejazd obejmujące wezwanie do uiszczenia należności za przewóz w wysokości 4,40 złotych oraz opłaty dodatkowej w kwocie 266 złotych, w terminie 14 dni.

Z. B. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty.

wezwanie do zapłaty – k. 5 akt

Dnia 10 października 2014 roku Z. B. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii numer (...) należącym do Zarządu (...) z siedzibą w W.. Na trasie pomiędzy przystankami oznaczonymi jako „Plac (...)” i Centrum o godzinie 12:24 miała miejsce kontrola biletów.

Z uwagi na brak ważnego dokumentu przewozu, Z. B. otrzymał od kontrolera biletów wezwanie do zapłaty za przejazd obejmujące wezwanie do uiszczenia należności za przewóz w wysokości 4,40 złotych oraz opłaty dodatkowej w kwocie 266 złotych, w terminie 14 dni.

Z. B. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty.

wezwanie do zapłaty – k. 6 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania w postaci wezwania do zapłaty numer (...) z dnia 05 września 2014 roku i wezwania do zapłaty numer (...) z dnia 10 października 2014 roku, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości, zarówno w zakresie zasady, jak i wysokości.

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1173 ze zmianami) – umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Stosownie zaś do treści art. 33a ust. 3 tej ustawy – w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty, zaś dochodzenie roszczeń w postępowaniu sądowym przysługuje przewoźnikowi po bezskutecznym wezwaniu zobowiązanego do zapłaty, które uważa się za bezskuteczne, jeżeli dłużnik nie zapłacił dochodzonych należności w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania do zapłaty (art. 75).

W niniejszej sprawie powód Miasto S. W. – Zarząd (...) z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego Z. B. kwoty 540,80 złotych, wskazując, iż pozwany nie uiścił opłaty za dwukrotny przejazd komunikacją miejską – linią numer N25 oraz linią numer 525, wobec czego zobowiązany jest do zapłaty należności za przewóz wraz z opłatą dodatkową za brak odpowiedniego dokumentu przewozu.

Kurator ustanowiony dla pozwanego Z. B., którego miejsce pobytu nie jest znane, nie zakwestionował ani zasadności złożonego pozwu ani wiarygodności dołączonych do niego dokumentów, ani też wysokości żądania powoda, wobec czego należało uznać ustalony stan faktyczny za bezsporny. Skoro zaś z przedstawionych dowodów wynika, że pozwany Z. B. odbył dwukrotnie podróż środkiem transportu należącym do powoda nie posiadając biletu, to zobowiązany jest on do uiszczenia na rzecz powoda zarówno właściwej należności za przewóz, jak i opłaty dodatkowej za odbycie przejazdów bez biletu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie I wyroku z dnia 22 stycznia 2016 roku, na podstawie art. 16 w zw. z art. 33a ust. 3 w zw. z art. 75 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1173 ze zmianami) w zw. z art. 481 § 1 k.c. zasądził od pozwanego Z. B. na rzecz powoda Miasta S. W. – Zarządu (...) z siedzibą w W. kwotę 540,80 złotych, w tym kwotę 270,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od tej kwoty za okres od dnia 20 września 2014 roku (tj. od dnia następnego po upływie 14-dniowego terminu płatności żądanej kwoty) do dnia zapłaty oraz kwotę 270,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od tej kwoty za okres od dnia 25 października 2014 roku (tj. od dnia następnego po upływie 14-dniowego terminu płatności żądanej kwoty) do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490), a także na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1476), zgodnie z którym wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych, zasądając w punkcie II wyroku od pozwanego Z. B. jako strony przegrywającej niniejsze postępowanie na rzecz powoda kwotę 300 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się: kwota 30 złotych tytułem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, kwota 90 złotych uiszczona przez powoda tytułem zaliczki na wynagrodzenie kuratora oraz kwota 180 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.